

flettet sammen med orkestret for at skabe et af historiens mest bevægende kunstværker – en gave til hele menneskeheden. Sjældent har der i menneskeheden historie været en dialog og syntese mellem to store sind på niveau med Friedrich Schiller og Ludwig van Beethoven, selvom de aldrig mødtes.

Beethoven skrev, at hans kald var “at bruge min kunst som et middel til at lindre en trængende menneskehed.” Ja, det er ud af denne passion for menneskeheden, at den skabende kunstner søger at bevæge sine medmennesker til at se ind i sig selv og finde deres egen kilde til kreativitet, medfølelse og længsel efter at gøre en udødelig indsats for hele menneskeheden.

Medstifteren af Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche, påpegede, at nøglen til at forstå Beethovens kreativitet er at betragte ham som et af de største videnskabelige sind i menneskeheden historie – at hver ny komposition var en ny videnskabelig opdagelse. Derfor kan vi, når vi lytter til Beethovens værker og omgiver os med hans skabende geni, lære at være kreative selv, ligesom den mytiske Prometheus gav ild (*Götterfunken* – guddommelige gnister) og kreativitetens kraft til menneskeheden, hvilket gør det muligt for os at skabe noget nyt og give det videre til kommende generationer.

Det tog Beethoven mindst 31 år fra de første spor af ønsket om at sætte Schillers digt til musik, men med sin stadigt større beherskelse af musikalsk kreativitet lykkedes det ham endelig at komponere et mesterværk, hvor Schillers idéer og hans musik sammen hævede sig til en højere enhed.

I den 9. symfoni fremkaldte Beethoven Schillers budskab, at gennem omfavnelsen af Glædens guddommelige gnister, datter af en kærlig fader: “Alle mennesker bliver brødre.” Schiller forklarede selv sin idé med digtet:

“Lad os blive bevidste om en højere ideal enhed, og gennem broderskab vil vi nå denne tilstand... Glæden er smuk, fordi den skaber harmoni, og den er ‘guddommelig nedsteget’, fordi al

harmoni er afledt fra Verdens Herre og flyder tilbage til ham.”

For både Schiller og Beethoven var Glæde (Freude) uløseligt forbundet med Frihed (Freiheit), og symfonien blev en stærk manifestation for politisk frihed for hele menneskeheden til alle tider. Schiller var overbevist om, at vejen til frihed og sand viden findes gennem Skønhedens morgenport, fordi Skønhed forædler både vores følelser og intellekt, så de er i harmoni med hinanden, en idé, som han uddyber i sine *Brev om Menneskets Æstetiske Opdragelse*.

Hvad ville Schiller, der døde i 1805 før symfonien blev skrevet, have tænkt om den? Ironisk nok forstod Schiller, en af de største ordkunstnere, at musikkens kraft kunne føre os ud over ordenes domæne. Han skrev:

“Der er noget mystisk i musikkens virkning, at den bevæger vores indre, så den bliver et middel til forbindelse mellem to verdener. Vi føler os forstørret, opløftet, henført – hvad er det andet end i Naturens domæne at blive draget mod Gud? Musik er et højere, finere sprog end ord. I de øjeblikke, hvor sjælens ophøjede ytring synes for svag, hvor den fortvivles over at finde mere ædle ord, dér begynder musikkens kunst. Fra begyndelsen har al sang dette grundlag.”

Det er menneskets kreativitet, der adskiller mand og kvinde fra dyret. Det bør være samfundets mission at fremme den kreative mulighed, som, lig en kim, ligger hvilende i hvert barn og blot venter på kærlig næring for at kunne blomstre og skabe den smukkeste blomst, som til gengæld glæder og inspirerer andre til at udvikle deres eget kreative potentiale.

Der findes næppe en bedre læremester i kreativitet end Beethoven, hvis livslange stræben efter at perfektionere sine egne kreative kræfter, på trods af den lidelse hans tiltagende døvhed medførte, har været, er nu og vil for altid være en monumental kilde til studiet af kreativitet.

Lad os omgive os med de smukkeste kunstneriske skabelser fra fortiden og forhåbentlig genoplive evnen til at skabe sande skønne værker i fremtiden, så vi kan minde os selv om menneskehedens godhed, træde tilbage fra krigens afgrund og i stedet vandre sammen, hånd i hånd, mod en lys fremtid. Jeres Beethoven-udstilling vil være et vigtigt bidrag til denne indsats.

Michelle Rasmussen er næstformand for Schiller Instituttet i Danmark. Du kan læse hendes artikler om Beethoven og Schiller her: https://schillerinstitut.dk/si/tag/michelle_rasmussen/

Foto: SOKA University, Japan